

[Lembourn.]

Det gør kun en støtte til værket, og derfor er dette, at bevillingerne til udsmykning øges, noget meget væsentligt set fra vor kulturpolitiske målsætning; det er vejen til at komme over kulturkløften.

Det konservative folkeparti kan altså anbefale lovforslaget og de ændringsforslag, som er stillet af ministeren.

Merete Bjørn Hansson: Arbejdet med at revidere loven om Statens Kunstfond har været præget af stærk tvivl om det berettigede i at søge den ønskede bredde i kulturbegrebet fremmet gennem netop denne lovgivning. Ingen kan være i tvivl om, at loven om Statens Kunstfond har medvirket til at definere kulturbegrebet snævert til kunst, men også når vi holder os til dette fuldt legitime snævre kunstbegreb, har lovens ord om den skabende danske kunst voldt vanskeligheder, hvad der tydeligt er kommet til udtryk under behandlingen her i dag af ministerens forslag om også at inddrage kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning under lovens definition.

Jeg finder, at det på baggrund af denne tvivl må være tilfredsstillende, selv om man måske kan have betænkeligheder ved den nydannelse, vi står over for, at de fælles politiske overvejelser er endt med en forsøgsordning for kunsthåndværket. Det er en ordning, der på et løsere grundlag end det, der gælder for musikken, litteraturen og den bildende kunst, giver muligheder for at indhøste erfaringer i en 3 års periode.

Det, som jeg ønsker mest at fremhæve ved denne forsøgsordning, er folketingsudvalgets klart markerede ønske om, at lovens grundprincip fastholdes også over for kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning, nemlig at der skal ligge et kunstnerisk kvalitetskriterium og alene et sådant kriterium til grund for fordelingen af de midler, der nu stilles til rådighed for forsøget. Dette kommer til udtryk i betænkningens ønske om, at det bliver kunstnere, der skal såvel fordele midlerne som repræsentere de 2 discipliner i fondens repræsentantskab, og det er en henstilling, som jeg håber ministeren får mulighed for at følge.

Da der i udvalget har hersket nogen uklarhed om kriterierne for fordelingen af

de nye midler til kunsthåndværket, beder jeg ministeren bekræfte, at beløbet uanset det fordelende udvalgs atypiske og forsøgs-mæssige karakter skal fordeles efter de retningslinjer, der gælder for de øvrige udvalg, og som er omtalt i lovforslagets § 2. Udvalget har ikke haft tidsmæssig mulighed for at kulegrave alle problemer, men jeg finder det tilfredsstillende, at der nu foreligger et tilsagn fra ministeren om inden næste revision at gennemføre en undersøgelse omkring finanslovydelsernes og hædersgavernes fortsatte hensigtsmæssighed.

Vi ved alle, hvilken rolle sammenkædningen af kunstfondens principielt nye virksomhed, investeringen i den kunstneriske produktion, og disse historiske former for statsstøtte til kunsten har spillet i den offentlige debat omkring kunstfondens virke. Sammenkædningen har ikke altid bidraget til at skabe en klar forståelse for, hvad det egentlige sigte med kunstfondloven var, tværtimod, kan man næsten sige. Det er derfor godt, at antallet af hædersgaver nu læses fast, og det er mere end velkomment, at ministeren allerede på den kommende finanslov vil ændre praksis derhen, at også udøvende kunstnere kan komme i betragtning.

Som det fremgår af betænkningen, hersker der uklarhed om indstillingsretten her, men måske ministeren i dag kan oplyse, hvordan han har tænkt sig dette problem løst. Jeg havde personlig gerne set, at også antallet af finanslovydelser var blevet låst tilsvarende fast, indtil ministerens undersøgelse var gennemført, men hovedsagen for mig er, at disse ting nu tages op til en sammenhængende vurdering, der må gå på tværs i kulturlovgivningen. Jeg har her især for forfatterens vedkommende peget på biblioteksafgiften som en af mulighederne for bedre at realisere tanken om at støtte værket. Men i undersøgelsen kommer man heller ikke uden om at se på sagen i lyset af sociallovgivningens udvikling, den fulde folkepension m. v.

Ved første behandling udtrykte vist alle glæde over, at decentraliseringstanken nu også blev lovfæstet her med bestemmelsen om, at lokale repræsentanter skal deltage i arbejdet med de udsmykningsopgaver, som kunstfonden tildeler lokalt. Det er nok værd videre at overveje mulighederne for at decentralisere kunstfondens virksomhed.